

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

**WSPÓLNE ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE UMOWY O PARTNERSTWIE ZAWARTEJ
POMIĘDZY CZŁONKAMI GRUPY PAŃSTW AFRYKI, KARAIBÓW I PACYFIKU (AKP), Z JEDNEJ
STRONY, A UNIĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z DRUGIEJ STRONY**

35. sesja plenarna – Bruksela (Belgia), 18–20 czerwca 2018 r.

REZOLUCJA ⁽¹⁾

w sprawie stosunków AKP–UE po wygaśnięciu umowy z Kotonu: silny wymiar parlamentarny

(2018/C 415/01)

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,

- na posiedzeniu w Brukseli (Belgia) w dniach 18–20 czerwca 2018 r.,
- uwzględniając umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu) ⁽²⁾, a także jej przeglądy z 2005 r. i 2010 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając Porozumienie z Georgetown z 1975 r. ustanawiające grupę państw AKP oraz jego przegląd z 1992 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wspólną strategię Afryka-UE, przyjętą przez afrykańskich i europejskich szefów państw i rządów na szczycie w Lizbonie w dniu 9 grudnia 2007 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając 7. szczyt szefów państw i rządów AKP, który odbył się w Malabo w dniach 13–14 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie czterdziestu lat partnerstwa: ocena wpływu na handel i rozwój w państwach AKP i perspektywy trwałych stosunków między państwami AKP a Unią Europejską ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie stosunków AKP–UE, w szczególności rezolucję z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie prac Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego (WZP) ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją deklarację z dnia 21 grudnia 2016 r. w sprawie parlamentarnego wymiaru stosunków AKP–UE po wygaśnięciu umowy z Kotonu ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w dniu 20 czerwca 2018 r. w Brukseli (Belgia).

⁽²⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ http://www.epg.acp.int/fileadmin/user_upload/Georgetown_1992.pdf

⁽⁵⁾ http://www.africa-eu-partnership.org/sites/default/files/documents/eas2007_joint_strategy_en.pdf

⁽⁶⁾ Dz.U. C 179, 18.5.2016, s. 29.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 310, 25.8.2016, s. 19.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 170 z 30.5.2017, s. 36.

- uwzględniając wspólne oświadczenie z dnia 9 grudnia 2015 r. złożone przez współprzewodniczących Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w sprawie przyszłości stosunków AKP-UE ⁽⁹⁾,
  - uwzględniając 103. i 105. posiedzenie Rady Ministrów AKP, które odbyły się odpowiednio w Dakarze w dniach 26–27 kwietnia 2016 r. i w Brukseli w dniach 3–4 maja 2017 r.,
  - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 4 października 2016 r. w sprawie przyszłości stosunków AKP-UE po roku 2020 ⁽¹⁰⁾,
  - uwzględniając Konsensus europejski w sprawie rozwoju, przyjęty w Brukseli w dniu 7 czerwca 2017 r. ⁽¹¹⁾,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej z dnia 12 grudnia 2017 r. dotyczące decyzji Rady upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji w sprawie umowy o partnerstwie między Unią Europejską a grupą państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku ⁽¹²⁾,
  - uwzględniając wspólny komunikat Komisji Europejskiej i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 22 listopada 2016 r. do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Odnowione partnerstwo z krajami Afryki, Karaibów i Pacyfiku” ⁽¹³⁾,
  - uwzględniając wspólny dokument konsultacyjny Komisji Europejskiej i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 6 października 2015 r. zatytułowany „W stronę nowego partnerstwa między Unią Europejską a państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku po 2020 r.” ⁽¹⁴⁾,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie przyszłości stosunków UE z grupą państw AKP, przyjętą w dniu 12 maja 2016 r. ⁽¹⁵⁾,
  - uwzględniając szczyt ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju oraz dokument końcowy przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 25 września 2015 r., zatytułowany „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” ⁽¹⁶⁾,
  - uwzględniając Agendę 2063 przyjętą przez Komisję Unii Afrykańskiej w kwietniu 2015 r. ⁽¹⁷⁾, jak również uwzględniając komunikat z 20. posiedzenia Rady CARICOM ds. Stosunków Zagranicznych i Wspólnotowych (COFCOR), które odbyło się w Bridgetown na Barbadosie w dniach 18–19 maja 2017 r.,
  - uwzględniając wyniki 107. posiedzenia Rady Ministrów AKP, które odbyło się w dniu 29 maja 2018 r., a także 43. posiedzenia Rady Ministrów AKP-UE, które odbyło się w dniu 1 czerwca 2018 r. w Lomé, Togo,
  - uwzględniając komunikat z Waigani dotyczący perspektyw grupy państw AKP, przyjęty na 8. szczycie szefów państw i rządów AKP,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Politycznych (ACP-EU/102.400/fin.),
- A. mając na uwadze, że umowa z Kotonu z powodzeniem doprowadziła do utworzenia prawnie wiążącego wzajemnego partnerstwa między UE a grupą państw AKP;
- B. mając na uwadze, że rola WZP określona w umowie z Kotonu polega na sprzyjaniu większemu zrozumieniu między narodami UE i państw AKP, zwiększaniu świadomości społecznej w szerokim zakresie tematów, propagowaniu demokratycznych procesów przez dialog i konsultacje, zapewnieniu spójnego monitorowania umowy z Kotonu oraz na orędownictwie na rzecz wzmocnienia pozycji parlamentów narodowych AKP;
- C. mając na uwadze, że zasługą Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego jest stworzenie ram dla transgranicznej debaty parlamentarnej na dużą skalę, która – pomimo niedoskonałości – stanowi cenną wartość w coraz mocniej wzajemnie połączonym i współzależnym świecie;

⁽⁹⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2015_acp2/pdf/1081264en.pdf

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 314 z 21.9.2017, s. 38.

⁽¹¹⁾ Dokument Rady nr 9459/2017.

⁽¹²⁾ COM(2017) 763 final.

⁽¹³⁾ JOIN(2016) 52 final.

⁽¹⁴⁾ JOIN(2015) 33.

⁽¹⁵⁾ <http://www.eesc.europa.eu/our-work/opinions-information-reports/opinions/future-eus-relations-acp-group-countries-green-paper>

⁽¹⁶⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/70/1.

⁽¹⁷⁾ <http://www.un.org/en/africa/osaa/pdf/au/agenda2063.pdf>

- D. mając na uwadze, że przyszłe negocjacje w sprawie stosunków AKP–UE powinny stać się okazją do stworzenia wizji tej relacji i nadania jej wymiaru politycznego;
- E. mając na uwadze konieczność przeglądu porozumienia z Georgetown z dnia 7 czerwca 1975 r., którego celem będzie rozszerzenie i wzmocnienie podstaw grupy państw AKP, tak aby mogła ona sprostać wyzwaniom i zmianom geopolitycznym zachodzącym w XXI w. oraz promować multilateralizm;
- F. mając na uwadze, że podejście oparte na „trzech filarach” w ramach umowy z Kotonu przyniosło mieszane rezultaty, w tym niezaprzeczalne sukcesy w dziedzinie rozwoju, jak również wyraźny wkład w osiąganie milenijnych celów rozwoju, natomiast pod względem współpracy politycznej można jeszcze wiele poprawić;
- G. **mając na uwadze, że w przyszłej umowie należy dążyć do wzmocnienia partnerstwa i pogłębienia integracji;**
- H. mając na uwadze, że od czasu ratyfikowania umowy z Kotonu UE i grupa państw AKP przeszły poważną transformację polityczną i gospodarczą, w szczególności grupa państw AKP wykazuje się coraz większą heterogenicznością;
- I. mając na uwadze, że umowa zawarta po wygaśnięciu umowy z Kotonu między UE a grupą państw AKP musi mieć charakter uzupełniający wobec szerszych strategii UE i państw AKP, takich jak globalna strategia UE w obszarze polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i Agenda 2063;
- J. mając na uwadze, że należy priorytetowo zająć się sprawą finansowania nowego partnerstwa, w tym kwestią uwzględnienia Europejskiego Funduszu Rozwoju w budżecie UE, i odpowiednio prowadzić negocjacje w tej sprawie;
- K. mając na uwadze, że kluczowym elementem nowego partnerstwa AKP–UE powinno być wzmocnienie wymiaru parlamentarnego między UE a grupą państw AKP oraz propagowanie jego przewodniej roli w procesie podejmowania decyzji;
- L. mając na uwadze, że częstotliwość i różnorodność posiedzeń WZP umożliwiła stały dialog między PE i członkami grupy państw AKP, utrwalając tym samym jego legitymację i wzmacniając dyplomację parlamentarną, oraz mając na uwadze, że WZP zostało wykorzystane jako wzór dyplomacji parlamentarnej na różnych forach politycznych;
- M. mając na uwadze, że misje informacyjne oraz wspólne misje obserwacji wyborów WZP uważa się niekiedy za politycznie przydatne, ponieważ dzięki paritetowi ułatwiają szczery, skuteczny i bezpośredni dialog między partnerami na takie tematy jak demokracja, praworządność, dobre rządy i prawa człowieka;
- N. mając na uwadze, że celem WZP powinno być wzbudzenie zainteresowania społecznego, a jako organ parlamentarny partnerstwa nie powinno ono stać się areną dla starć między państwami lub obszarami geograficznymi, lecz miejscem konstruktywnej, przejrzystej, odpowiedzialnej i skutecznej współpracy, tym bardziej, że szczebel państw i obszarów geograficznych nie zawsze stanowi odpowiedni poziom dla sprostania wielu wyzwaniom, z czego wynika konieczność, by zwiększyć skuteczność wdrażania decyzji WZP;
- O. mając na uwadze nieobecność i brak zaangażowania niektórych posłów do PE na posiedzeniach WZP w Brukseli, co doprowadziło do osłabienia ciągłości prac WZP, a nawet kwestionowania jego znaczenia, co miałyby katastrofalne skutki;
- P. mając na uwadze znaczną nierównowagę płci w ramach WZP i wyraźny brak młodszych posłów;
- Q. mając na uwadze, że w przeciwieństwie do sekretariatu PE, sekretariat AKP nie dysponuje zasobami ludzkimi i finansowymi, jak też mając na uwadze, że członkowie AKP skarżyli się na dostrzegany brak efektu dźwigni i wyrazili chęć bardziej znaczącego wkładu w proces opracowywania projektów;
1. wzywa do przyjęcia nadrzędnych, prawnie wiążących ram AKP–UE, tak aby przyszłe partnerstwo mogło opierać się na wcześniejszych osiągnięciach, Agendzie ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i wiążących wytycznych dotyczących uczciwego i sprawiedliwego handlu, przy czym należy zapewnić istotne usprawnienia, tak aby jeszcze bardziej promować zrównoważony rozwój gospodarczy w państwach AKP;
  2. uważa, że istniejące ramy AKP powinny pozostać „środkiem ciężkości” przyszłego partnerstwa, które obejmie wszystkie trzy regiony Afryki, Karaibów i wysp Pacyfiku, wzmacniając jednocześnie rolę każdego z nich – przy czym należy uwzględnić coraz bardziej widoczne specyficzne cechy każdego regionu – przez proponowane prawnie wiążące porozumienia regionalne;

3. ponownie podkreśla, jak ważne jest wzmocnienie wymiaru parlamentarnego przyszłej umowy, co pozwoli zapewnić przyszłemu Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu o nadrzędnej funkcji faktyczne uprawnienia konsultacyjne; wnioskuje o zapewnienie niezależności prawnej i operacyjnej Zgromadzenia; domaga się ścisłego zaangażowania Zgromadzenia we wdrażanie umowy i regularnego zasięgania jego opinii na temat wszelkich kwestii mających znaczenie dla partnerstwa;
4. podkreśla, że wzmocnienie politycznego wymiaru umowy z Kotonu, w tym wzmocnienie kontroli parlamentarnej połączone z wystarczającym finansowaniem umożliwiającym odpowiednią realizację działań parlamentarnych, powinno stanowić warunek wstępny ustanowienia nowego przyszłego partnerstwa;
5. nalega, aby Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, cele zrównoważonego rozwoju, europejski konsensus w sprawie rozwoju i Agenda 2063, były podstawą odnowionego partnerstwa AKP–UE, oraz by ich wdrażanie stymulowało działania WZP; uważa, że WZP powinno regularnie informować o postępach w osiąganiu celów zrównoważonego rozwoju oraz przewiduje ustanowienie mechanizmu wymiany najlepszych praktyk;
6. uznaje coraz większe znaczenie organizacji regionalnych i subregionalnej integracji w ramach grupy państw AKP oraz uważa, że powinno to znaleźć odzwierciedlenie w strukturze partnerstwa po wygaśnięciu umowy z Kotonu; w związku z tym wzywa do częstszych spotkań regionalnych w ramach WZP w celu zajęcia się kwestiami regionalnymi, wzmocnienia dialogu z instytucjami regionalnymi i subregionalnymi oraz większego skoncentrowania się na specyfice i wrażliwości każdego bloku regionalnego; podkreśla jednak konieczność zapewnienia spójności i uzupełniającego się charakteru strategii subregionalnych, regionalnych i globalnych;
7. domaga się, by posiedzenia członków z UE i AKP na szczeblu porozumień regionalnych odbywały się co najmniej raz w roku w każdym regionie oraz by ich uzupełnieniem było forum dla kobiet i młodzieży;
8. uważa, że WZP powinno być w pełni zaangażowane w negocjacje dotyczące wzmocnionego partnerstwa politycznego AKP–UE po 2020 r., natomiast podstawową rolę i prerogatywy WZP należy ponownie zdefiniować w celu zmaksymalizowania jego skuteczności oraz zagwarantowania autonomii prawnej i operacyjnej;
9. przypomina, że powinno być ono natychmiast i w pełni informowane na wszystkich etapach procedury negocjacyjnej;
10. wzywa do konsolidacji dyplomacji parlamentarnej, w szczególności przez misje informacyjne, misje obserwacji wyborów WZP i wspólne misje obserwacyjne dotyczące kwestii bezpieczeństwa, ponieważ są one kluczowymi instrumentami budowania demokratycznego potencjału, oraz zachęca WZP do lepszego wykorzystania jego przestrzeni do dialogu i negocjacji, tak aby ułatwić wspólne działania i budowanie skutecznych koalicji AKP–UE na arenie międzynarodowej;
11. apeluje, aby przyszła umowa była negocjowana przez połączony podmiot składający się z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, reprezentowanych we wspólnym przedsięwzięciu;
12. uważa, że wymiar współpracy parlamentarnej można byłoby wzmocnić przez przyjmowanie stażystów do biur europejskich posłów do WZP AKP–UE;
13. potwierdza swoje zobowiązanie do przestrzegania zasady pomocniczości, która sprzyja podejmowaniu decyzji możliwie najbliżej obywateli, na najbardziej odpowiednim poziomie odpowiedzialności, niezależnie od tego, czy jest to szczebel krajowy, regionalny, kontynentalny czy AKP; podkreśla, że w wielu dziedzinach odpowiedzialne decyzje należy podejmować na wszystkich poziomach, od najbardziej ogólnego, aby zapewnić skuteczność i równe warunki działania, po najbardziej lokalny, aby cele można było osiągnąć w praktyce;
14. opowiada się za lepszą komunikacją i synchronizacją między UE a grupą państw AKP i każdym z ich członków, w szczególności przez zapewnienie, by obaj partnerzy byli odpowiednio wspierani przez specjalny sekretariat; podkreśla, że korzystanie ze specjalnych sekretariatów jest praktycznym rozwiązaniem i nie oznacza, że interesy Unii i grupy państw AKP mają zdecydowanie rozbieżny charakter wymagający oddzielnej administracji; niemniej jednak wzywa do bliskiej i szczerzej współpracy między sekretariatami i parlamentarzystami;
15. w związku z tym zwraca się z wnioskiem, aby w nowej umowie przewidziano, że Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne gromadzi się na posiedzeniach plenarnych dwa razy w roku, na przemian w Unii Europejskiej i w jednym z państw AKP, co uniezależniłoby posiedzenia Zgromadzenia od zwoływania posiedzeń Rady;
16. zachęca do reform, które zwiększają przejrzystość i wzmacniają wizerunek publiczny WZP w celu zapewnienia, by ponosiło ono odpowiedzialność wobec obywateli różnych państw członkowskich;

17. wyraża przekonanie, że regularne spotkania na szczeblu AKP–UE są potrzebne, aby zapewnić ciągłość i stabilność partnerstwa oraz umożliwić regularne składanie sprawozdań i wzajemną ocenę;
  18. wzywa wszystkie państwa członkowskie AKP–UE, by dążyły do równowagi płci w swoich delegacjach do WZP, i zachęca do liczniejszego włączenia delegatów w wieku poniżej 40 roku życia; wzywa delegacje do zapewnienia odpowiedniej reprezentacji partii opozycyjnych w celu wspierania rzeczywistego międzypartyjnego dialogu parlamentarnego;
  19. apeluje do posłów PE, aby uczestniczyli i aktywnie angażowali się we wszystkie działania WZP; wzywa do przyjęcia surowych zasad zapewniających ich udział we wszystkich posiedzeniach i głosowaniach WZP;
  20. wzywa państwa członkowskie WZP do zagwarantowania spójnego i przewidywalnego finansowania dla Zgromadzenia Parlamentarnego AKP i wspólnego sekretariatu w celu zwiększenia ogólnych zdolności WZP;
  21. apeluje o aktywniejszą rolę podmiotów niepaństwowych, w tym organizacji społeczeństwa obywatelskiego, oraz lokalnego i regionalnego sektora prywatnego w procesie decyzyjnym AKP–UE; nalega, aby nowa struktura WZP uwzględniła oficjalne uczestnictwo organizacji społeczeństwa obywatelskiego na szczeblu regionalnym i na szczeblu AKP–UE; podkreśla, że podmioty te powinny być zaangażowane we wszystkie decyzje i działania AKP–UE zgodnie z podejściem opartym na porozumieniu zainteresowanych stron; przypomina w tym kontekście o konieczności zadbania o to, aby w zainteresowanych organizacjach przestrzegane były zasady przejrzystości i demokracji; wzywa WZP do uwzględnienia regularnych, specjalnych wydarzeń skoncentrowanych na kobietach i młodzieży;
  22. podkreśla, że prawo Konferencji Przewodniczących PE do wniesienia sprzeciwu w kwestii udziału przedstawicieli PE w posiedzeniach WZP, mimo że uzasadnione ograniczeniami budżetowymi czy kwestiami bezpieczeństwa, może ograniczać prawną i operacyjną autonomię WZP; apeluje o zapewnienie autonomii prawnej WZP i dokonanie przeglądu procesu decyzyjnego dotyczącego wszystkich oficjalnych działań WZP;
  23. wzywa wszystkie państwa członkowskie, aby sprawując prezydencję w Radzie UE na zasadzie rotacji, bardziej angażowały się w przygotowanie, organizację i prowadzenie sesji WZP, jak przewidziano w obowiązującej umowie z Kotonu; podkreśla ponadto wartość dodaną prowadzenia sesji WZP w państwie członkowskim UE sprawującym prezydencję w Radzie UE;
  24. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Ministrów AKP–UE, Parlamentowi Europejskiemu, Komisji Europejskiej, Unii Afrykańskiej, organizacjom regionalnym państw AKP oraz Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.
-